DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

40 Naat

DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

Danışman
Mehmet Nezir Gül

Görsel Tasarım Uzmanı
İzzettin Yılmaz BAŞKAR

ISBN: 978-975-11-6588-6

DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

İMAM HATİP ORTAOKULLARI

40 NAAT

Hazırlayan
Erdoğan Muratoğlu

ÖN SÖZ

Sevgili çocuklar,
Sevgi insana özgü bir hâl…
İnsanlar sever, sayar, değer verir, kıymet bilir.
Saf sevgi bu anlamda çok önemlidir.
Çıkarsız, hesapsız sevgi…
Erdem, ahlak, değer merkezli sevgi…
Allah için tertemiz bir sevgi…
Yani bir müminin, tüm zamanların efendisini sevmesi…
Her hareketi bize örnek olan bir insanı övmesi…
Son peygambere iman edilmesi…
İnandığımız o peygamberin, bize dünya ve içindeki her şeyden daha sevimli olması…

Sevgili çocuklar,
Biz Allah'a inanıyor ve onu her şeyden çok seviyoruz.
Ve biz inanıyoruz ki Allah'a inanmanın bir yolu da Sevgili Peygamberimizi sevmekten geçmektedir.
Peygamber Efendimiz sevilmeden Allah sevgisi eksik kalır.
Allah'ın Sevgili Peygamberi tam sevilmeden Allah'a bağlılığımız eksik kalır.
Allah Resulü sevilmeden Allah'ın emirleri eksik anlaşılır.
Hazreti Muhammed sevilmeden din eksik yaşanır.
O, en güzel örneğimiz ve Allah'ın en sevgili kuludur.
O'nu sevmek Allah'ın emridir.
Peygamberimizin (s.a.v.) özel arzusudur.
Mü'min olmanın bir gereğidir.
Çünkü O; bizleri İslam'ın aydınlığına çıkarmaya vesile olandır.
Dünyaya huzur ve selam/barış getiren yüce elçidir.

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Efendimiz'i (s.a.v.) seven, O'na bağlanan, inanan bir mü'min;
O'ndan gelen bütün bilgileri kabul eder ve bu bilgilere inanır. Allah Resulü'nden bize ulaşan Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Nebevi'nin hak ve doğru olduğunu kabul eder.
O'nun hayatını, mücadelesini, en geniş anlamıyla öğrenerek, bunlardan ders ve ibretler çıkarır.

O'nun eşsiz yaşam biçimini, sünnet-i seniyyelerini, kendi hayatında örnek almanın, uygulamanın gayreti içinde olur. Çünkü O, bizim en güzel örneğimizdir. Ancak O'na mal edilen uydurma sözlerden de kaçınır.
Âlimlerin titiz araştırmaları ve süzmeleri sonucu elde edilen, kayıtlara geçen sahih hadis-i şerifleri okur, arkadaşlarıyla bir araya geldiğinde onları değerlendirir, kavramaya çalışır.
Efendimiz (s.a.v.)'e bol bol salat ve selam getirir, dua eder, O'nun şefaatini talep eder.

Tarih boyunca alim, talebe, esnaf, tüccar, sanatkâr, zanaatkâr, usta, çırak, kadın, erkek, çocuk, yaşlı, zengin, fakir, edip, arif, şair, yazar, çiftçi, şoför, hattat, grafiker… Mesleği ne olursa olsun, her mümin, Efendimiz Aleyhisselam'a olan imanını, sevgisini dile getirdi.
Bu sevgi, kiminin dualarına yansıdı, kiminin gönül dünyasında yankılandı.
Kiminin kaleminde belirdi, kiminin dilinde.
Kiminin kitaplarında yer buldu, kiminin sohbetlerinde.
Kiminin vaazlarında coşku sebebi oldu, kiminin gece yarısı sükûnetinde Allah ile arasında bir sır oldu.

Elinizdeki bu çalışmada, Edebiyatımızdaki kimi mümin yüreklerin sızısını, sevincini, umudunu, hayallerini, aşkını dile getiren şiirler (naatler) yer almaktadır.
Zamanın, mekânın, şairin, ozanın çok bir önemi yok.
Önemli olan, bir muhabbetin dile getirilmesi, imanın yansıtılması, o güzel insanın bilinmesinin sağlanması…
O'nun örnek alınması…
O'nunla yol arkadaşlığı kurulması…
Tehlikeli alanlardan siz ciğerparelerimizin kurtarılması…

Bu şiirleri söyleyenlere, kaleme alanlara, kitabı hazırlayanlara, okuyanlara, sunanlara sonsuz teşekkürler.
Rabbimin iki dünyada rahmeti hepimizin üzerine olsun.
Rabbimin rızası her iki dünyada bizlerle birlikte olsun.
Önderimiz, rehberimiz, kılavuzumuz Hazreti Muhammed'e selam olsun.

EY ALLAH'IN RESÛLÜ
CANIMIZ, SENİN YOLUNA KURBAN OLSUN

Mehmet Nezir GÜL

İÇİNDEKİLER

İMAM HATİP ORTAOKULLARI İÇİN 40 NAAT

1. Yunus Emre (1240) "Aşkın ile Âşıklar Yansın Ya Resulallah" 08
2. Kuloğlu (1613?) "Naat-i Şerîf" 09
3. Ali Ekrem Bolayır (1867) "Yâ Muhammed" 10
4. Necip Fazıl Kısakürek (1904) "Nebi" 11
5. Mustafa Asım Köksal (1913) "Peygamberim Uludur" 12
6. Feryadi (1914) ""Sultanım" 13
7. Abdullah Öztemiz Hacıtahiroğlu (1929) "Na't" 14
8. Hayrettin Karaman (1934) "Şemail" 15
9. Erdem Bayazıt (1939) "Savaş Risalesi" 18
10. Mehmet Akif İnan (1940) "Olağanüstüler" 21
11. Mustafa Necati Bursalı (1941) "Selam Götür" 22
12. Muhsin İlyas Subaşı (1942) "Na't-ı Şerîf" 23
13. Nurettin Durman (1945) "Naat" 24
14. Osman Sarı (1945) "Bir Gelişe Övgü" 25
15. Mustafa Miyasoğlu (1946) "Seni Anmak" 26
16. Mehmet Atilla Maraş (1949) "Övgü" 27
17. Tokatlı Âşık Püryânî (1931) "Gül Muhammed'in Gülüdür" 28
18. Rıfkı Kaymaz (1950) "Sen" 29
19. Arif Ay (1953) "Naat" 30
20. A. Vahap Akbaş (1954) "Sevgili Gazelleri 4" 31
21. Mustafa Özçelik (1954) "Kapında" 32
22. Mustafa Ruhi Şirin (1955) "Gülümseyen Gül Küçük Naat I" 33
23. Bestami Yazgan (1957) "Can'sın Güzel Peygamberim" 34

24.Mehmet Pektaş (1985) "Ben Medineli Bir Çocuk" 35
25. A. Ali Ural (1959) "Onu Karşılamak" 38
26. Şeref Akbaba (1959) "Ay Yolu" 39
27. Erdal Çakır (1960) "Efendim" 40
28. Nurullah Genç (1960) "Yağmur" 43
29. Tayyip Atmaca (1962) "Naat" 48
30. Cevat Akkanat (1964) "Efendim" 49
31. Âtıf Bedir (1965) "Mahcup Naat" 50
32. Ahmet Sezgin (1966) "Güllerimi Ver Anne" 53
33. Fatma Şengil Süzer (1970) "Halife" 55
34. İbrahim Tenekeci (1970) "Sözü Yormadan" 56
35. Mehmet Aycı (1971) "Bir Övgü Denemesi" 57
36. Murat Soyak (1971) "Sevgili" 58
37. Mustafa Baki Efe (1972) "Siyah Şiir" 59
38. Suavi Kemal Yazgıç (1972) "Naat" 60
39. Mustafa Uçurum (1973) "Ey Nebi" 61
40. Çağrı Gürel (1976) "Yeni Bir Soru Yürüyen Çocuktan" 62

YA RESULALLAH

Yunus Emre

'Işkun ile 'âşıklar yansun yâ Resûla'llâh
İçüp 'ışkun şarâbın kansun yâ Resûla'llâh

Şol seni seven kişi komış yoluna başı
İki cihân güneşi sensün yâ Resûl'allâh

Şol seni sevenlere kıl şefâ'at anlara
Mü'min olan tenlere cânsun yâ Resûla'llâh

Şol seni sevdi Sübhân oldun kamuya sultân
Cânum yolına kurbân olsun yâ Resûl'allâh

'Âşıkam şol dîdâra bülbülem şol gül-zâra
Seni sevmeyen nâra yansun yâ Resûla'llâh

Dervîş Yûnus'un cânı 'âlem şefâ'at kânı
İki cihân sultânı sensün yâ Resûla'llâh

Yunus Emre (Sivrihisar, 1240?-Sivrihisar, 1321?)
Divân-ı Yûnus Emre, Hzl. Mustafa Tatçı, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara, 1992, s. 345.

Aşkın ile âşıklar yansın Ya Resulallah
İçip aşkın şarabını kansın Ya Resulallah

Şu seni seven kişi, koymuş yoluna başı
İki cihan güneşi, sensin Ya Resulallah

Şu seni sevenlere, kıl şefaat onlara
Mümin olan tenlere cansın Ya Resulallah

Şu seni sevdi Sübhân, oldun herkese sultân
Canım, yoluna kurban olsun Ya Resulallah

Âşığım şöyle Dîdâr'a, bülbülüm şöyle gülzara
Seni sevmeyen nâra (ateşte) yansın Ya Resulallah

Derviş Yûnus'un canı âlem şefaat hani
İki cihân sultanı sensin Ya Resulallah

NAAT-İ ŞERİF

Kuloğlu

Gözüm nuru Fahr-i cihan[1]
Yetiş yâ Muhammed yetiş
Âleme gün gibi doğan
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Yeşil sancaklar yalabır[2]
Onu gören can talabır[3]
Acap guluv etti[4] kâfir
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Bizim ahvâlimiz bundur.
Ali'yi sen bize göndür
Kanber'i Düldül'e bindir
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Gaziler kana boyandı
Yandı sol yüreğim yandı
Son demidir[5] bize şimdi
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Hakk'a ermiş erenlerle
Ak sakallı pirler ile
Cümle peygamberler ile
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Sana derim iki gözüm
Ayağına sürem yüzüm
Yardımcımız olver[6] bizim
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Ey Kuloğlu canlar canı
İki cihanın sultanı
Derdimizin hem dermanı
Yetiş yâ Muhammed yetiş

Kuloğlu (1613?-1694?)

XVII. Asır Saz Şairlerinden Kuloğlu, Saadettin Nüzhet Ergun, Semih Lütfi Sühulet Kütüphanesi, İstanbul 1933, s. 43-44.

1 Fahr-i cihan: Cihanın efendisi.
2 Yalabır: Parlar.
3 Talabır: Oynar.
4 Guluv etti: Haddini aştı.
5 Demidir: Anıdır.
6 Olver: Oluver.

YÂ MUHAMMED

Ali Ekrem Bolayır

Yâ Muhammed, büyük peygamberimiz,
Biz seni tâ cân evinden severiz!

Her çocuğun küçük kalbi senindir,
Mâsum olan Resûlullah'ı bilir.

Biz mâsumuz, kalbimizle anlarız,
Senin dünya cennetinde biz varız.

Hasan'ını, Hüseyn'ini ne kadar
Sen severdin; işte bütün çocuklar

Nazarında evlâdının eşidir;
Çünkü hepsi ulu din kardeşidir.

Demek sen de bizi pek çok seversin,
Bunu, bize, yine bildirdin kendin.

"Her çocuk Müslüman doğar!" diyerek.
Yâ Muhammed bu sözünü öğrenmek,

Bize büyük yüreğini bildirir,
Her çocuğun temiz ruhu senindir!

Ulu Kâbe'n kalbimizde açılır,
Yüzümüzden senin nurun saçılır

Yâ Resûlallâh büyüksün sen, büyük,
Biz çocuklar bu âlemde pek küçük

Ümmetiniz; fakat gökte yıldızlar
Nasıl çoksa, dünyada da o kadar

Çok sabî var; her birinin kalbinden
Hak Dîni'nin bir yıldızı doğarken,

Senin ruhun arş-ı a'lâda güler!
Etrafında uçar yavru melekler.

Seni elbet daha fazla severiz
Annemizden, babamızdan bile biz!

Kur'ân'ından senin sesin duyulur;
Kalbimize muhabbetin oyulur.

Küçük ümmetinin büyük rûhusun
Sana bütün çocuklar fedâ olsun!

Es-salât u ve's-selâmu aleyke yâ Resûlallah
Es-salât u ve's-selâmu aleyke yâ Habîballâh

Ali Ekrem BOLAYIR (İstanbul, 1867 – İstanbul, 1937)

Şiir Demeti, Ali Ekrem Bolayır, Şule Yayınları, İstanbul 2011.

NEBİ

Necip Fazıl Kısakürek

Hep ard arda perdeler, ötenin ötesinde;
O'na göründü Melek, bu dünya perdesinde.
"İkrâ", vahyin ilk oku;
"İkrâ", bir emir: Oku!

Cevap: "Ne okuyayım? Okur değilim ki ben!"
Üç kere aynı emir ve karşılık... Peşinden,
Âyet âyet bir hitap:
Allah'tan gelen kitap.

O'na Allah, "İsmiyle oku, diyor; Rabbinin!"
Marifete daveti, Kâinat Sahibinin...
Senin için, ey insan!
Büyük kerem ve İhsan...

Veren... "Uyuşmuş kana hayat ve hamle veren."
Kilitleri açtıran, "ilmi kalemle veren"
Allah'tan kula ihtar...
Allah ismi anahtar!

Heceletti, Mevla'nın fermanını Cebrâil;
Ve alışınca O'nda âyetlere kalb ve dil,
Silindi birdenbire...
Hepsi bir anlık süre...

Ne o, melek kaybolmuş, gök yırtık ve yer batık!
Tecelli ki, önünde adım atılmaz artık.
Eşyada bir çökerti...
Aklı yakan ürperti...

Sırtında bir ağır yük, indiği dağdan üstün;
Evine koştu: "Sarın beni, sımsıkı örtün!"
Nebî girdi döşeğe
Ve gömüldü râşeye...

Necip Fazıl Kısakürek (İstanbul 9 Haziran 1904 / İstanbul 25 Mayıs 1983)

Es-Selâm (Mukaddes Hayattan Parçalar), Necip Fazıl Kısakürek, Büyük Doğu Yayınları, İstanbul 1993, s. 54-55.

PEYGAMBERİM ULUDUR

Mustafa Asım KÖKSAL

Peygamberim uludur,
Abdullah'ın oğludur,
Güzel adı: Muhammed,
Yolu Allah yoludur.

Annesidir Amine,
Nur yağdı o an evine,
Gördü tatlı rüyalar,
İmrendi gökyüzü zemine,

Doğdu Hakk'ın güneşi,
Doğmadı hiçbir eşi,
Beş yüz yetmiş bir yılı,
Söndü şirkin ateşi.

Bastı altı yaşına,
Kaldı bir tek başına,
İnci gibi annesi,
Üzüntüler boşuna.

Hak dindirir her yası,
Dedesiyle amcası,
Hemen kanat gerdiler,
Büyüdü gül goncası.

Kırk yaşına değince,
Peygamberlik verildi,
Allah birdir! Deyince,
Putlar yere serildi!

Herkes kördü sağırdı,
Gelin!.. Diye bağırdı,
Hakk'ın doğru yoluna,
İnsanları çağırdı.

Sürü sürü günaha,
Karşı duran O oldu,
İnsanları felaha,
Kavuşturan O oldu.

Yirmi üç yıl didindi,
Taşı, yastık edindi,
Aydınlatan cihanı,
Getirdiği Hak din idi.

Altmış üç yıl yaşadı,
Alnı ak, yüzü ak,
Anıldıkça pak adı,
Selamlanıp duracak.

Mustafa Asım KÖKSAL (Kayseri, 1913-Ankara 1998)

Ahiret Yolculuğu (şiir), Şadırvan Yayınları, M. Asım Köksal, İstanbul, 2019.

SULTANIM

- Hazreti Peygamberimize -

Feryadi Çağıran

Nasıl methedeyim sevdiğim seni
Güzeller içinde birsin Sultanım
Mevla'm güzelliğin daha arttırsın
Âleme vefalı yârsin Sultanım

Gözün vasfa sığmaz kaşların kara
O tatlı dillerin dertlere çare
Karanlık yerlerde istemem çıra
Her âzan beraber nursun Sultanım

Yolunda can verir seni bilenler
Sitem görmez yâr yolunda ölenler
Sıtkı candan Sana âşık olanlar
Mübarek cemalin görsün Sultanım

Sana âşık olmuş nice bülbüller
Cehennem görmesin metheden diller
Açılmış yanakta kırmızı güller
Birazın Feryadî dersin Sultanım

Feryadi Çağıran (1914-1987)
Şarkışlalı Âşık Feryadi Çığıran'dan Deyişler,
M. Dülger, Kâmil Matbaası, Sivas 1948.

NA'T

Abdullah Öztemiz Hacıtahiroğlu

Senin aşkın yanar bin bir gönülde
Ateştir yâ Resûlullâh ateştir.
Alan senden ışık yıldızdır, aydır,
Güneştir yâ Resûlallâh güneştir.

Yolun yoldur, senin emrin emirdir;
Uhud, Hayber güneştir, ay Bedir'dir.
Bilirsin ümmetin artık ne birdir-
Ne üçtür yâ Resûlallâh, ne beştir.

Ne gün aşkınla gözler pür elemdir,
Bizimçin gün o gündür, dem o demdir.
Bu âsî ümmetin Türk'tür, Acem'dir,
Arap'tır yâ Resûlallâh Habeş'tir.

Bu aşk ancak senin aşkınla kâim,
Döner yâ Hak deyip câhil ve âlim,
Bu ABDULLAH arar maksûdu dâim,
Eriştir yâ Resûlallâh, eriştir.

Abdullah Öztemiz HACITAHİROĞLU (Malatya, 1929 – Bursa, 2015)

Hz. Peygambere Şiirler Antolojisi (NA'TLAR), Derleyen: Abdullah Öztemiz Hacıtahiroğlu, Yağmur Yayınları, İstanbul 1966, s. 167.

ŞEMÂİL

Hayrettin Karaman

Ne uzun ne kısa kararında boy
Soyu İbrahim'den, ne asil bir soy
Saçları hoş, siyah, dalgalı bir koy
Kemâlini giydir beni benden soy
Varlığın ma'şuku cemâlin göster
Bu kul varlığından soyunmak ister

Güneş pervanesi o güzel yüzün
Nûrundan ışığı vardır gündüzün
Solmaz bir gül rengin ne kış, ne güzün
Tecellî ediyor yüzünde özün
Hasretim, yanarım yüzünü göster
Kölen bu devletle avunmak ister

Simsiyah gözlerin âhu misalin
Daim Hakk'a bakar, her an visalin
Beyazı ölçüsü gözde kemâlin
Kaşların sûreti gökte hilâlin
Râzıyım rüyada yüzünü göster
Âşık ma'şukuna can sunmak ister

Omuzlar yapılı düzgün el ayak
Boynu güzel, düzgün, gümüşten berrak
Göğsünden inen kıl zarif bir yaprak
Benden mutlu sana sarılan toprak
Azatlık istemem cemâlin göster
Elim ellerine dokunmak ister

Bir tutam sakalın birkaçı beyaz
Göbeksiz vücûdun serin kış ve yaz
Canımı yoluna kurban etsem az
Dostlar defterine köleni de yaz
Açıver kapını yüzünü göster
Gönül hasretinden yakınmak ister

Duyular mükemmel, dişleri inci
Kokusuna tutkun yaşlısı genci
Yürürken koşmadan olur birinci
Kapına gelmiş bir garip dilenci
Açıver ne olur yüzünü göster
Garip ayağına kapanmak ister

Yukardan aşağı heybetle iniş
Yürüyüşünde var hep bu görünüş
Adetin baktığın tarafa dönüş
Bize nasip olsun hayırlı bir düş
Kerem et ne olur yüzünü göster
Kim böyle bir düşten uyanmak ister

Nübüvvet mührünün sırtında yeri
Mühürlemiş Rabbim eşsiz değeri
Görmesinde eşit ön ile geri
İpek mi, hayat mı, bu nasıl deri
Bir dokunabilsem, yüzünü göster
Kölen seyre dalıp bir kanmak ister

Seni ilk görenler korku çekermiş
Sonradan alışır hemen severmiş
Benzerini asla görmedim dermiş
Erenler yolundan giderek ermiş
Benzeri bulunmaz yüzünü göster
Gönüller nûrunla yıkanmak ister

Peygamber mümine kendinden yakın
Bu büyük bir lutfu Cenâb-ı Hakk'ın
Eşleri annemiz, unutma sakın
Ehl-i Beyt'e karşı edebi takın
Sevgilim, Efendim yüzünü göster
Rûh onun rengiyle boyanmak ister

Zâtının nûrundan vermiş sana can
Hılkate rûhunla başlamış Rahman
Yusuf'ta yok sende olan hüsnüân
Ahlâkındır senin mûcize Kur'an
Alemlere rahmet cemâlin göster
Kölen rahmetine sığınmak ister

Ümmetin üstüne titreyen sensin
Müjdeci, uyaran, gel diyen sensin
Kulunu Allah'a sevdiren sensin
Geceyi gündüze çeviren sensin
Ey Hakk'ın şahidi yüzünü göster
Kul şehâdetinle tanınmak ister

Allah'ı, cenneti umanlar için
En güzel örneksin uyanlar için
Kalbini zikirle yuyanlar için
Hakk'ın yeminini duyanlar için
Ey en güzel örnek yüzünü göster
Fakir bu zîneti takınmak ister

Hakk'ın halîlisin, habîbi sensin
Gönüllerin eşsiz tabîbi sensin
En güzel hutbenin hatîbi sensin
Ümmetin en büyük nasîbi sensin
Aşkımın Leylâsı yüzünü göster
Mecnun seni gözden sakınmak ister

En güzel, en üstün ahlâk senindir
Cömertlikte kemâl elhak senindir
Şefâatte en son durak senindir
Mi'rac senin, Refref, Burak senindir
Sen gördün, bize de cemâlin göster
Pervane şem'ine hep yanmak ister

Hayrettin Karaman (Çorum, 1934)
ww.hayrettinkaraman.net

SAVAŞ RİSALESİ

Erdem Bayazıt

"1400'üncü yıla armağan"

Güneşin
Mızrakların ucuna takılıp
kaldığı
bir vakitte
Diriliş erlerinin yüreklerinden
yayılan
Bir depremle sarsılıyordu arz.
Gerilmişti altımızda atlarımız
Fırlayıp kopacakmış gibi
baldırlarından
kasları
Ve tarıyordu bir projektör gibi
bakışları
üç kıtayı
Yeni bir vakte eriyordu yürekler
Yayılıyordu o muştu
O coşku
O haber.
Bir gelen var
Emin haberciden
Emin olana
Ondan da sıddık olana ve sadık olanlara
Sohbete erip
halkada duranlara
yürekten yüreğe
yol bulanlara.
Bir gelen var
Bütün kıtalarda beklenmekte
olana
ayarlanmış
kulaklar
İlkin çobanlar duyuyorlar
Sonra ağaçlar
kurtlar
kuşlar
Çünkü onlar bilirler dinlemeyi
Onların elindedir toprağın nabzı
İlk onlar sezerler yeni olanı
Rüzgârlarla geleni
Bulutlardan ineni.

Bir dağın tepesinde
Yeni doğan bir ay gibi
Veysel Karani
Evreni
Kuşatan bir yay
Gibi
Açılmıştı
Selman
Bir şehrin kapısında
Bir kapının
Arkasında.
(Ey savaşmakla emrolunanlar
Yürekleri Kevser Suyu ile yıkananlar
Alacakaranlıkta bir seher vaktinde
Ayrılırken yurtlarından
yuvalarından
Bahçe köşelerinde kapı önlerinde sofalarda
odalarda
Bir bir çıkıp gelen yolumuzu kesip duran anılar
Yatak odamızın penceresinden
Uyandığımızda ilk görülen o tepe
O tepede o kayanın değişmeyen konumu
Güneşi bir muştu gibi her gün yeniden
Doğuran o dağ
elveda
Kadınlarımızın kirpiklerinde sıralanan
Adanmışlık ve bağlılık yazıları
elveda
Çocuklarımızın göğsümüze
yüzümüze
saçlarımıza
Sokulan alınları titreyen dudakları
kaçamak bakışları
Cennetten bir koku ölümsüzlükten bir pay olarak
Çektiğimiz ciğerlerimize
İnen yüreklerimize
Damla damla
Elveda.)
O ki meydanın ortasında durmuştu
Elini kılıcının kabzasına koymuştu.
Dedi savaşçı:
"Ben gidiyorum
Hicret ediyorum
Varsa ağlatmak isteyen anasını
Dul koymak isteyen karısını
Ve istiyorsa çocukları yetim kalsın
Arkamdan gelsin."
Yeryüzü yeni bir güne hazırlanıyordu
Zaman devrini henüz tamamlıyordu.
O konuştu:

"Ey eti etimden olan
Bu dünyada ve öbür dünyada
Kardeşim olan!
Bu gece yatağımda
sen yatacaksın
bana vekillik
yapacaksın.
Biz gidiyoruz
Hicret ediyoruz.
Sen sonra geleceksin
Ama önce emanetleri
sahiplerine
vereceksin."
Sonra o dağda
Maveranın kapısı olan
Bir mağara
Orada ikisi
O ve
İkinin ikincisi
Sonra çöl:
Çölde tepeler...
Çölde develer...
Çölde geceler...
Ve çöle serpilen
Mucizeler...
Medine'de bekleyenler var
Damların üstünde, yollarda
çocuklar
Kadınlar
Elleri alınlarında, gözleri ufukta
delikanlılar
ihtiyarlar...
Dediler. "Veda tepeleri üstünden
Üzerimize ayın ondördü doğdu
Şükürler olsun, şükürler olsun
Bize vacip oldu, şükretmek
Şükürler olsun..."

(...)

Erdem Bayazıt (Kahramanmaraş, 1939-İstanbul, 2008)
Şiirler, Erdem Bayazıt, İz Yayıncılık, Risaleler, İstanbul, 2003, s. 116-122.

OLAĞANÜSTÜLER

Mehmet Akif İnan

Gelip düşte onu muştuladılar
En ulu insana yüklüsün diye

Yıkılan burçların sönen ateşin
Kuruyan Save'nin haberci dili

Yıldızlar billurdan avize gibi
Bir ev nur merkezi geldiğin gece

Vakti yenileyen sen ey hoş geldin
İbrahim duası İsa müjdesi

Başında bir gölge altın çocuğun
Onu korumanın dipsiz imgesi

Alınıp oyundan nurdan neşterle
Ayıklar içini bir melek doktor

Sütanne evine dolan bereket
Seven bir çehreye gülücüğündür

Anaya babaya yük olmamanın
Anıtını diktin ey büyük yetim

Çorak vadiler doyar yağmura
Elinden tutulup yalvarılınca

Bir emin çobanlık dağda ve çölde
Devlet yönetimi hazırlığındır

En büyük kadının seçtiği olmak
En büyük erliğin hediyesidir

Çöller bir hayattır mağara fikir
Rüyalar gerçeğin kesin haberi

İnsanlar çevrende bir renkli fanus
Yansıtır bitmeyen ışınlarını

En yırtıcı insan en adil olur
Ellerin boş dönmez dilediğinden

Köleler beylerle eşitlenmiştir
Bağlılık yiğitlik aşk yarışında

Dost olmayanlara salar korkuyu
Başında aslanlar ejderler bekçi

Bir çul parçasıyla kestin kavgayı
Oturttun yerine en kutsal taşı

Çağrıya uyarak yarar da yeri
Yürür gelir ağaç işaretinle

Senden güçlüsünü görmedi evren
Yenersin ard arda dev pehlivanı

Yoluna dikenler döken ellerin
Gün gelir görülür hep kuruduğu

Çölleri yel gibi aşan süvari
Atının ayağı gömülür kuma

Ardından düşmanca iz sürenlere
Örümcek ve kuşlar örer engeli

Çağlardan çağlara yürüyen sırrı
Fısıldadın mağra arkadaşına

Güneş geri gelir battığı yerden
Vaktinde yönelsin dost Hakka diye

Felekler seninçin var oldu yine
Geceler boyunca alnın yerdedir

Ay iki bölünür gelir önünde
Onaylar sesiyle ululuğunu

Bir anda çıktığın sonsuz yolculuk
Hayalin meleğin yandığı nokta

Çeşme parmağından içer suyunu
Ölümsüz çağrının savaşçıları

Elin erişince kısır koyundan
Kâseler dolusu sütler süzülür

Ülkeler kapısı bir bir açılır
Kazmalar inince kaya üstüne

Gözlerin uyur da kalbin uyumaz
Sevgili gönlünden çıkmıyor diye

Mehmet Akif İnan (Şanlıurfa, 12 Temmuz 1940-Şanlıurfa, 6 Ocak 2000)

Hicret, Akif İnan, Edebiyat Dergisi Yayınları, Ankara, 1974, s. 48-53.

SELAM GÖTÜR

Mustafa Necati Bursalı

Ey yolcu güzel Kâbe'ye
Selam selam götür
Resül'e ve Sahabe'ye
Selam selam götür

Hacerül Esved taşına
Hira Dağı'nın başına
Ebu Zer'in gözyaşına
Selam selam götür

Eser nesim, vurur sıcak
Yüzler olur kar gibi ak
Arafat'a kucak kucak
Selam selam götür

Gözlerde yaş mercan mercan
Nuruna pervanedir can
Bir kuş ol göklerde uçan
Selam selam götür

Ey rüzgâr oynat gülleri
Ne hoş kokar onun teri
Bul Selman'ı Ebu Zer'i
Selam selam götür

Hasret çeker, yanar sine
Dağlar yol vermiyor yine
O'nun ravza-i pâkine
Selam selam götür

Muhammed'in eşiğine
Fatıma'nın beşiğine
Beyazına, yeşiline
Selam selam götür

Mustafa Necati Bursalı (Samsun, 1941-İstanbul 2009)

Beni Mevlâ'ya Bırak, Mustafa Necati Bursalı, Erhan Yayın Dağıtım, İstanbul 1998.

NA'T-I ŞERÎF

Muhsin İlyas Subaşı

Bir gönül mevsimi kapına geldim,
Sevgilim, Sultânım, Efendim benim.
Seninle ağladım, Seninle güldüm,
Sevgilim, Sultânım, Efendim benim...

Zamanın dilinden gönlüme aktın,
Kaç hamı pişirdin, erittin, yaktın.
Beni, benden aldın, bana bıraktın,
Sevgilim, Sultânım, Efendim benim...

Hüsnündeki nuru gördü melekler,
Sırrını bizlere verdi melekler,
Seninle murada erdi melekler,
Sevgilim, Sultânım, Efendim benim...

Güneş ellerinde olsun her sabah,
Arayan gölgeni bulsun her sabah,
İnsanlık kapını çalsın her sabah,
Sevgilim, Sultânım, Efendim benim

Muhsin İlyas Subaşı (Sivas, 1942)
İslamî Edebiyat, 1. Cilt, 4. Sayı,
Şubat-Mart-Nisan 1989, s. 29.

NAAT

Nurettin Durman

Bir halden bir hale geçerken insan
Çeşitli hasletlerin içinden
Kendine taştan hamurdan
Çamurdan tapıcıklar yapan
Kurnazlıklar devşiren
Şeytanlıklar bulan insan

Çok mu çetindi yaşamak
Çok mu olacaktı mal mülk
Bu benlik davası bu hırs bu kin
Bu Lat bu Menat
Köreltiyor ruhunu zamanın.

Sonra âlemlere rahmet olarak
Sen geldin Ey Nebi
Tanrının bağışı olan merhametle
Kalpleri yumuşatan ritimle
İnanmak denilen duyguyla
Ey örtülere bürünen
İki cihan saadetini müjdeleyen Allah'ın Resulü
Duyan duyuran bir olana çağıran
Emin sıfatının sahibi
Ey Allah'ın elçisi
Ey Nebi, ey miracın sultanı

Ey güzelim başlangıç
Ey Hatemü'l-enbiya
Ey cennetin efendisi
İnanmak gönül işidir bildim
İnanmak şahdamarından yakın
İnanmak indirilmiş olan kitaba
Sensin önderim sensin iki cihanda.

Nurettin Durman (Bingöl, 1945)
Karabatak İki Aylık Edebiyat ve Sanat Dergisi, sayı: 31, Mart-Nisan 2017, s. 13.

BİR GELİŞE ÖVGÜ

Osman Sarı

Güneş mi doğar; hayır bu Senin gelişindir gel
Bu evreni evren, toprağı toprak kılmak Senin işindir gel

Topraklar ve dudaklar çatladı nasıl ansınlar adını
Rahmet kıl ey Sevgili bir damla su gönder gel

Kavruldu çiçekler menekşe boynun büktü binlerce yıl
Böylece Seni ve buyruğunu bekledi artık gel

Taşlar taş olmaktan bıktı toprak toprak olmaktan
Kurduğumuz bunca yapılar çöktü çökecek gör gel

Güç ne etsin soluk ne etsin Senden gelirmiş hepsi
Acı bu son soluktur bir bengisu ver gel

Güneşi gönderme bize ey Sevgili Sen doğ
Bizi ısıtamaz oldu artık başka güneşler gel

Yetmez mi bekleyişler gül tomurcuklarının
Ne bülbül ne gül kaldı gelmedi bahar gel

Güller yine tomurcuktur, izin ver açsınlar
Günlerce gül yüzün görmek için bekler gel

Seni nasıl çağırsak, bize ses ver ey
Biz bunca toplandık, bunca yürek Seni bekler gel

Osman Sarı (Kahramanmaraş, 4 Nisan 1946-)
Şiirler: Önden Giden Atlılar / Bir Savaşçıdır Kalbim, Osman Sarı, İz Yayıncılık, İstanbul 1995.

SENİ ANMAK

Mustafa Miyasoğlu

Seni anmak bir gülü koklamak gibi
Güllere su vermek
Hayata yeniden doğmak gibi

Dünya sensiz sürekli kargaşa
Sen gelmeden bir çöldü sanki
Seni unuttukça kanayan yara

Şiir seni andıkça yüceliyor
İnsan yoluna baş koydukça
Bir destan böyle dile geliyor

Her yerde Peygamber sevgisi
Herkes mağara korkusu yaşıyor
Bütün gönüllerde umut sergisi

Mustafa Miyasoğlu
(Kayseri, 14 Ağustos 1946 -
İstanbul 1 Ağustos 2013)
Şiirler, Hicret Destanı, Mustafa Miyasoğlu,
Suffe Yayınları, İstanbul 1983, s. 51.

ÖVGÜ

Mehmet Atilla Maraş

Bir milyar her gün hep bir ağızdan
Selamlarız seni, selamlar sana
Ey benim canım efendim
Gönüller efendisi
Ey evvel zaman, ahir zaman sevgilisi
Adını duyunca dağılır korkularım
Açılır ferahlar yüreğim
Sonra bir hüzne bürünür
Ağlar yüreğim
Sen, savaşın ve barışın rehberi
Sen, son hüzün peygamberi
Ezilmişlerin tek umudu
Gariplerin sığınağı, sınırsız yurdu
Şimdi sensiz bin ah ile ağlar yüreğim
O güzel adını duyunca ferahlar yüreğim
Âlemlere rahmet sensin
Mazluma merhamet sensin
Güzel ahlâk örneği
Başlara sertaç sensin
Her derde ilâç sensin
Seni örnek, seni önder bilirim
Şimdi seninle her an
Korkusuz bir dağdır yüreğim
Nehirler bana akar
Bir ummandır yüreğim

Mehmet Atilla Maraş (Şanlıurfa, 1 Temmuz 1949)
Zor Sözler, Mehmet Atilla Maraş, Yazı Yayıncılık, İstanbul, 1989.

GÜL MUHAMMED'İN GÜLÜDÜR

Tokatlı Âşık Püryânî

Hey yolcular ey yolcular
Yol Muhammed'in yoludur
Her bahçenin gülü kokmaz
Gül Muhammed'in gülüdür

Hani nenen, hani deden
Aynı yere sen de giden
Doğru yolu ta'rif eden
Din Muhammed'in dinidir

El üstüne toprak yığar
Başın merteklere değer
Sarılmak istersen eğer
Dal Muhammed'in dalıdır

Bağla nefsin olsun köle
Bağlayanlar Hakk'ı bula
Medine şehrinden gele
Yel Muhammed'in yelidir

Aldanma dünyaya ahmak
Kibiri gururu bırak
Cennete akar dört ırmak
Sel Muhammed'in selidir

Bir gün olur sende yalan
Malın, mülkün olur talan
Cehennemden çekip alan
El Muhammed'in elidir

Bülbül gibi eyle zârı
Boş geçirme her seheri
Ceset petek, ruh bir arı
Bal Muhammed'in balıdır

Seher yeli tatlı eser
Kim Mevlâ'dan ümit keser
Cennetteki Âb-ı kevser
Göl Muhammed'in gölüdür

Püryân kalbi temiz yaykat
Ne gezersin sakat sakat
Çok ölü taşıdım fakat
Sal Muhammed'in salıdır

Tokatlı Âşık Püryânî (Tokat, 1931-Tokat, 2006)
Tokatlı Âşık Püryânî Hayatı, Sanatı ve Şiirleri, Turgay Akarslan, Bozok Ünv. SBE YL Tezi, Yozgat 2016, s. 346-347.

SEN

Rıfkı Kaymaz

Senin ak örtünde beyazlığında
Kirlenen duygular, ruhlar yıkansın!
Ve dünya tertemiz aydınlığında
Enginin, sonsuzun tadına kansın.

Sensin içimizde solmayan çiçek
Dört mevsim kokular saçar durursun
Al bizi maddenin kucağından çek
Götür uzaklara artık n'olursun!

Işığına muhtaç görmeyen gözler
Ruhlar gıdasını hep sende bulur
Seni anlatamaz bu diller sözler
Ve sevgin bizlere bir destan olur...

Çekiyor bizleri sıcak duruşun,
Taze ufuklara, mavi göklere...
Bir gün ak güvercin gibi uçuşun
Kanadında götür ak ülkelere.

Rıfkı Kaymaz (Erzincan, 1950 – Ankara, 2010)
Muştu, Rıfkı Kaymaz,
Kendi Yayını, Erzincan 1983.

NAAT

Arif Ay

I
buradan baktım suya
konuştum eski zaman diliyle
buradan gördüm ıslaklığını denizin
sırrına erdim ve sırlandım
buradan açıldım uzak ülkelere
mesela kehkeşan'a fizan'a limanım benim
hayallerimi sığdırdığım acemi evim
ilk mimarı Yaratan olan
odalar dolusu çoğalan Kitap
dağ armağanı Sevgiliye
mağara ve Miraç armağanı
hüzün armağanı
dostluk ve barış armağanı
secde ve kıyam armağanı
ahde vefa ve aşk armağanı
muştusu her güzelliğin

Arif Ay (Niğde 9 Aralık 1953-)
Dipköşe, Arif Ay, Genetik Bozma Dersleri 3, Naat, Hece Yayınları, Ankara 2016, s. 15.

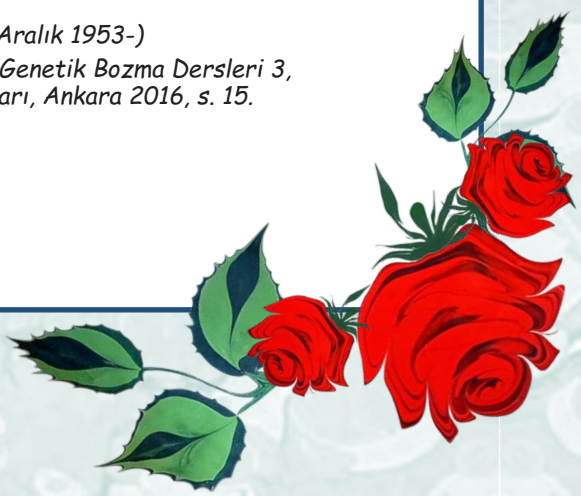

SEVGİLİ GAZELLERİ

A. Vahap Akbaş

ey rayihası[7] çölleri dolduran gül / dolduran gül
ey "hayat verecek şeylere çağıran" gül

ey evrenin efendisi / ey sevgililer sevgilisi
ey yeri göğü rahmetle donatan gül

ey ibrahim'in duası / ibrahim'in duası ey
kitabı öğreten kum gönülleri vaha[8] eden gül

"sen olmasaydın / sen olmasaydın"
ne kalırdı hayattan / ne kalırdı ey gül

A. Vahap Akbaş (Batman 1954-Tekirdağ 2014)

Bursa Naat Okuyor (Naat Şiirleri Kitabı), Hzl: Metin Önal Mengüşoğlu-Cevat Akkanat, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ Yayınları, Bursa 2016, s. 32.

---

7 Rayiha: Güzel koku.
8 Vaha: Çöllerde çoğu kez yüze çıkan yer altı sularının yarattığı tarım veya yerleşme bölgesi.

KAPINDA

Mustafa Özçelik

Ey sevgili bağışla bizi
Sesimizi senden bir parça say
Çünkü karanlıktaydık
Sönmüştü kandiller
Vakit hep gece sandık

Öteki yüzü vardı beklemenin
Sabahtı gün doğuyordu
Biz bu yanda
Sığındık sana
Gönlümüze aktın
Düşlerimize boğulmadan
Solduğumuzun
Farkına vardık

Bize su gönder çeşmelerinden
Bağışla bizi
Çünkü aşkı
Sen dirilttin gönlümüzde
Billur saatlerinde zamanın
Yâsîn ve Tâhâ okuyarak
Senin adını anıp uyandı badem ağaçları

Şimdi nûr diyoruz bir de kitap
Girerken kutlu güzellik ülkene senin
Âşikar bir yüzüm işte
Biliyorsun hayat seninle güzel
Işıklı yollarındayız
Kabul et bizi

Ey esmâ-yı cihan
Çeliğimize su ver
Aşk sancağının altında
Mekke uyanırken yeni bir sabaha
Marifet tacını
Giydir kalbimize

Ay doğarken ve gülümserken sana
Tut ellerimizden yabana bırakma bizi

Mustafa Özçelik (Eskişehir, 1954)
Dilim Ol Söyle, Mustafa Özçelik, Çıra Yayınları, İstanbul, 2017, s. 12.

GÜLÜMSEYEN GÜL

KÜÇÜK NAAT/ I
Mustafa Ruhi Şirin

Sana her an selam vermek
Ey peygamber
ne güzel
Her an selamını almak
daha da güzel

Adını anarak
Kim
Bir gülü gösterirse
Senin yerine
Doğan bebeklere
O da sonsuza dek
gülümseyecek

Hayal edince çocuklarla
Oynadığın günleri
Güleriz o güzel Zeynep gibi
Sana koşarız
O güzel
Hasan'la Hüseyin'le

Çocuk gibi masum
olduğun için mi
En ileri olansın
çocukları sevmede?
Sen bize yakınsın
Biz sana

Cennet, dünya gibi
gerçek
Büyüyünce de
Seni rüyamda
görecek miyim
Cennette evine
gelecek miyim?

Sana her an selam vermek
Ey peygamber
ne güzel
Sen'den bir selam almak
daha da güzel

Mustafa Ruhi Şirin (Trabzon, 1955)
Güzelden Güzel, Mustafa Ruhi Şirin,
Uçan At Yayınları, İstanbul 2023.

CAN'SIN GÜZEL PEYGAMBERİM

Bestami Yazgan

Dünyamızı aydınlatan,
Sen'sin güzel Peygamberim...
İnsanlığa ışık tutan,
Sen'sin güzel Peygamberim...

Yayılınca gül nefesi,
Kesildi bâtılın sesi.
Mevlâ'mızın son müjdesi,
Sen'sin güzel Peygamberim...

Hem dertlere dermanımız,
Hem yaşayan Kur'ân'ımız,
Gönüllerde fermanımız,
Sen'sin güzel Peygamberim...

Yeryüzüne rahmet sağan,
Yağmur olup çöle yağan,
Ufkumuzda her gün doğan,
Sen'sin güzel Peygamberim...

Göklere değdi serimiz,
Şereflendi gönderimiz.
Çok şükür tek önderimiz,
Sen'sin güzel Peygamberim...

Gelir melekler gayrete,
Yolumuz gider cennete.
Sen bizlere candan öte,
Cansın güzel Peygamberim...

Bestami Yazgan (Osmaniye – 1957)
Altınoluk 338. Sayı, 2014 Nisan

BEN MEDİNELİ BİR ÇOCUK

Mehmet Pektaş

Ben Medineli bir çocuk.
Gözcüler hurma ağaçlarının tepesinde,
Habercilerin biri gelip biri gidiyor.
Bir başka atıyor yürekler,
Medine sokakları pür telaş,
Medine sokaklarında bir tatlı koşturmaca,
Dört gözle seni bekliyoruz Efendim.

Annem durmadan ortalığı temizliyor,
Olur da evimizi şereflendirir kutlu Nebi.
Olur ya kapımızın önünden geçer,
Allah'ın Resulü, Son Peygamber.

Babam bir başka adam oldu günlerdir,
Bugün yarın gelir diyor, bugün yarın.
Arkasından kovalayan müşrikler bir yana,
Çölü geçmek kolay değil.
Öğlen güneş dikildi mi,
Ok gibi saplanır insanın tepesine.
Yol uzun, yol çetin.
Ama, bugün ama yarın...
Her sabah erkenden çıkıp,
Sıcak basıncaya kadar seni bekliyor
Döndüğünde yüzünden anlıyoruz,
Gelmedin, bugün de yoksun Efendim.
Ama yarın, yarın gelecek diyor babam,
Başımı okşuyor,
Sonra boynunu büküyor.
Yarın geleceksin.
Yol uzun, yol çetin...

Ben Medineli bir çocuk,
Oyun oynamayı bıraktım günlerdir,
Yolunu gözlüyoruz.
Hissediyorum, yaklaşıyorsun,
İçimdeki heyecan büyüyor.
Çocukları çok sevdiğini duydum,
Ben de seni çok seviyorum,
Ve geleceğin günü bekliyorum.

Senden önce ashabın geldi Efendim
Karanlık gecelerimize birer yıldız oldular,
Onlar geldi geleli, hep senden konuşuluyor,
Şeklini şemailini anlatıyorlar,
Dilleri döndüğünce.
Mekkeli, Kureyş'ten
Dedesi Abdülmuttalib, babası Abdullah diyorlar,
Son Peygamber, kutlu nebi,
Hz. Muhammed Mustafa diyorlar.
Çekilen çilelerden söz açılıyor sonra
Eziyetler, işkenceler, Ammar diyorlar, Bilal diyorlar,
Ve gözlerinden yaşlar dökülüyor her birinin
Susuyorlar, susuyorlar…

Ey fahr-i kâinat!
Ey dürr-i yekta!
Ey Muhammedü'l-Emin,
Hatemü'l-Enbiya,
Sen Nur Dağı'ndan doğan güneş,
Mekke'ye nur saçtığın gibi,
Medine'yi de aydınlatacaksın.

Karşıda Veda tepesi,
Herkes ufka bakıyor,
Hepimiz seni bekliyoruz.
Bir gelsen diyorum,
Bir gelsen…
***
Ben Medineli bir çocuk,
Kalplerimiz yerinden çıktı çıkacak.
Aklımıza kötü şeyler geliyor,
Nerdesin Efendim?
Hâlâ niye gelmiyorsun?

Tozu dumana katarak,
Bir haberci geliyor dört nala.
Derken ağaçların tepesinden sesleniyor biri:
"O geliyor! Allah'ın Resulü geliyor,
Müjdeler olsun,
İşte orada, Resulullah geliyor!"

Bir gürültü kopuyor Medine sokaklarında,
Kadınlar çığlık çığlığa,
Erkekler ne yapacağını bilemiyor.
Koşuyorlar sana doğru,
Koşuyorlar kumlara bata çıka.
Arkalarında bir toz bulutu,
Ellerinde hurma dalları,
Defler çalınıyor,
Hep bir ağızdan haykırıyorlar,
Tale'al- bedru aleynâ
Min seniyyetu-l vedâ

Ve sen geliyorsun Efendim,
Herkes sana dokunmanın derdinde.
Eline, ayağına sarılıyorlar,
Ağlıyorlar, ağlıyorlar…

Bense kalabalığın arasındayım,
Seni görmeye çalışıyorum.
Boyum yetmeyince koşup,
Bir duvarın üstüne çıkıyorum.
İşte ordasın, tam karşımda,
Kimseye benzemiyorsun, bambaşkasın,
Güneş gibi parlıyorsun.
Sen Allah'ın resulü,
Sen müminlerin efendisi,
Sen âlemlere rahmet,
Sen Hz. Muhammed!
Anam babam sana feda olsun,
Hoş geldin, safa geldin.

Mehmet Pektaş (Isparta, 1985)
Bursa Naat Okuyor (Naat Şiirleri Kitabı),
Hzl: Metin Önal Mengüşoğlu-Cevat Akkanat, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ Yayınları, Bursa 2016, s. 89.

ONU KARŞILAMAK

A. Ali Ural

tepede şanlı ay doğmadan önce
koro oldu cihan orda her zerre
yandı karşılamak için sultanı
külden anka değil gülden can doğdu
ilk tuğlayı koydu İbrahim Hacer
hacer emin elden arşa sunuldu

Cümle zerrât-ı cihan edip seda
Çağrışuben dediler kim merhaba

selam tanımaktır seni cihanda
tanımak ırmaktır bahre kavuşan
köpükler coşku ve dalgalar kan
kalp bulsun ritmini teklemesin tek
irfan ocağından inci devşirsin
bilmeyen ne bilsin bilen ne bilsin

Merhaba ey âl-i sultan merhaba
Merhaba ey kân-i irfan merhaba

güzellik armağan Yusuf gölgendir
kâinat halk olmuş bülbül bendendir
bağlarca bereket salkım salkım aşk
makası diriltsin kıvılcımlı taş
âlemin tabibi elini sürsün
dokunduğu yerde gün olsun derman

Merhaba ey bülbül-i bağ-ı Cemâl
Merhaba ey derde derman merhaba

isyan bulutundan rahmet yağmuru
zifiri günahtan peygamber nuru
perdeyi yırt geri dönsün şems sana
çare yıldız olup parlasın sabah
nehirler taşmış dudak kupkuru
yol bitti şefaat ya Resulallah

Merhaba ey asi ümmet melcei
Merhaba ey çaresizler eşfai

aczin kudretidir şahlanır kuldan
kral değildir arş titretir eli
nebidir ah iki cihan serveri
Celle Celaluhu seçmiş, kâinat
övünsün doğdu Muhammed Mustafa
aşkın anahtarı gökte çevrilir

Merhaba ey kudreti ayn-ı Halil
Merhaba ey has-ı mahbub-ı Celil

A. Ali Ural (Samsun, 1959)

Onu Karşılamak, A. Ali Ural, Karabatak (İki Aylık edebiyat ve Sanat Dergisi), sayı: 60 (Ocak-Şubat 2022), s. 5.

AY YOLU

Şeref Akbaba

Çıngırak seslerini anlatmıştı dedem
Haykırmıştım içimde volkanlar
Cebel-i Nur[9] demişti dağların en güzeli
Yusuf'u insanlığın Hira'da vahye ermişti
Ay doğmuştu bir kez yüreğime
Kana kana içmiştim aşk suyundan

Mekke'ye birlikte indirmiştik nuru
Dalga dalga Medine'ye
Sur bendim duvarlarında hendeğin
Sarmıştı her yanımı Kâbe kokusu
Hicret sırmalamıştı yön levhamızı
Tükenmez madenler öz yurdumdan

Yürürken yürüdüğüm ve otururken
Hayalimi kuşatan cenk kahramanları
Tarih ne ekmekmiş acıktım işte
Çıkınımda kimler yok ki sevdalım
Gemiler yakan Tarık
Sancaktar Mus'ab
Ömer ah... Nerdesin, adalet şehri
Yıldızlar semada saymakla bitmez
Billurdan gözeler yıldız kavlinden[10]

Körüklenmiş zamanlara tutundum
Götürdüler beni Kehf mağarasına
Cebimde kaybettiğim uykular oradaydı
Döne döne yazılan tarihim
Sevr demişti dedem, iki ekber sultan dağ
Biri Ekrem, biri Sıddık, sultan dağ
Muhaciri muallâda[11] tutan dağ
Hicret Medine'ye ay yolundan

Firavunlar, Nemrutlar demişti dedem
Onlar içimizde yaşar çoğu kez
Sen ya İbrahim, ya Musa
Tarihin elinden tut, Fatih ol
Mazlum annelerin gözlerinde yaş
Yetimin barındığı yürek ol demişti
Zikr-i hafi[12], zikr-i cehri[13]
Yollar ki şehadet ve aşk kumundan

Şeref Akbaba (Erzurum, 1959)
Ay Olun İnsanlar, Şeref Akbaba,
Ay Vakti Kitap, İstanbul, 2017, s. 74.

9 Cebel-i Nur: Nur Dağı.
10 Kavl: Söz
11 Muallâ: Yüksek, yüce.
12 Zikr-i hafi: Gizli zikir.
13 Zikr-i cehr: Açık zikir.

EFENDİM

Erdal Çakır

Dünyanın bütün çocuklarına

Senin rüzgârların nasıl bir Medîne'dir ya Resûlallah
Nasıl bir akşamdır ırmakların, gürül gürül özlem
Yaslandığımız bir güneşi olmalı bakışlarımızın
Sen nasıl bir yolcusun ya Resûlallah
Göğsümüz kabardığında hüzünlü bir Ebûbekir
Ağzımız örümcek ağı, kelimelerimiz seni göstermez
Sözü helak ederiz de seni düşürmeyiz dillere
Çölümüzdeki bütün izlerini kalbimize yapıştırırız
Biz seni çok kıskanırız ya Resûlallah
Şehrimizden, çölümüzden, gönlümüzden
Üstünü ayetlerle örter
Kapına nübüvvet mührü vururuz
Saba rüzgârı çarpmasın tenine, rengine, Medîne'ne
İlahilerle girilsin bağındaki goncanın seherine

Efendim,
Yol olduk bekledik
Nice günlerin ufkundan battık
Seni nerede bekleyeceğimizi bilemedik
Uhud'un heybetinde, serçenin kanadında, gecenin yarısında
İstanbul'da, Kerbelâ'da, acılarımızda, mayamızda
Bir çocuk nasıl el çırpardı ya Resûlallah, seni gördüğünde
Elleri nasıl çırpılırdı ellerinde
O gelmiş derdi,
Koştum atladım kucağına

Ne getirdin bana dedim
Gülüverdi
Bir hurma çıkardı mendilinden
Yarısını ben yedim
Kardeşime sakladım yarısını
Çekirdeğini atma dedi,

Sırrımız olsun
Çok sevindim anneciğim
Mekke'den gelen peygamberle benim bir sırrım var
Yanakları pamuk gibi
Evet okşadım yüzünü, bana hiç kızmadı
Gözlerinin beyazı senin sütün gibi bembeyaz
Yumuşacıktı yanakları, sıktım sıktım sıktım
Hiç kızmadı bana, sakallarıyla oynadım
Kaç gün kalacaksın dedim bizimle
Babamın yüzü gibi oldu yüzü
Hani eve ekmeksiz döndüğü zamanlarda
Açlığımızdan çok onun bakışlarına üzülürdük ya
İşte öyleydi babam gibiydi

Babam senin peygamber olduğunu söyledi dedim
Cebrail melek geliyormuş sana geceleri
Hiç birimizin bilmediği şeyleri söylüyormuş sana
Sen Hubel'i, Lat'ı, Menat'ı hiç sevmiyormuşsun
Ama çocukları çok seviyormuşsun
Medîne'nin kadınları konuşurken duydum,
Hep bizimle kalacakmışsın
Oyunlar oynarız birlikte
Biz melek olup konarız kalbine
Omuzlarına biner gökleri seyrederiz
Yüzü öyle güzeldi ki anneciğim
Adımı sorduğunda, unuttum
Sen masal anlatmasını biliyor musun
Annemin masalları çok güzeldir
Son günlerde senin adını anarak şarkılar söylüyor hep
Biz kardeşimle en güzel uykularımızı uyuduk isminle

Kardeşim de seviyor seni
Dili dönmüyor adını yarım söylüyor
Duysa kızar dedim; kızmaz dedi annem
O, dedi
Bütün babalardan daha merhametli
Bütün peygamberlerden daha peygamber
Ben de olmak istiyorum dedim
Sen nasıl peygamber oldun
Çok güldü anneciğim
Dişleri inci tanesiydi sanki
Saçlarımı okşadı
Babalar saçlarını okşar mı çocuklarının
Peygamber olunca mı okşarlar yoksa
Benim babam ne zaman peygamber olacak anne

Efendim,
Sen Medîne'ye geldiğinde her şey çocuktu
Kuşlar, ağaçlar, yer ve gök
Geceler, gündüzler, melekler ve dört kitap
Çocuklar en çocuktu
Şehrimizin kapıları ardına kadar açıktı
Şimdi biz,
Tam orta yerinde insanlığımızın
Ümmet olmayı bekliyoruz
Seni seviyoruz Efendim
Seni seviyoruz
En yaramaz hâlimizle
Ve en çocuk

Erdal Çakır (Erzincan, 1960)
Hüznün Efendisine, Erdal Çakır,
Hece Yayınları, Ankara 2015, s. 150-155.

YAĞMUR

Nurullah Genç

Vareden'in adıyla insanlığa inen Nur
Bir gece yansıyınca kente Sibir dağından
Toprağı kirlerinden arındırır bir Yağmur
Kutlu bir zaferdir bu ebabil dudağından
Rahmet vadilerinden boşanır ab-ı hayat
En müstesna doğuşa hamiledir kâinat.

Yıllardır bozbulanık suları yudumladım,
Bir pelikan hüznüyle yürüdüm kumsalları,
Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım.

Hasretin alev alev içime bir an düştü,
Değişti hayal köşküm, gözümde viran düştü,
Sonsuzluk çiçeklerle donandı yüreğimde,
Yağmalanmış ruhuma yeni bir devran düştü.

İhtiyar cübbesinden kan süzülür Nebi'nin,
Gökyüzü dalgalanır ipekten kanatlarla,
Mehtabını düşlerken o mühür sahibinin,
Sarsılır Ebu Kubeys kovulmuş feryatlarla,
Evlerin arasına dikilir yeşil bayrak,
Yeryüzü avaredir, yapayalnız ve kurak.

Zaman, ayaklarımda tükendi adım adım,
Heyûla, bir ağ gibi ördü rüyalarımı,
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım.

Yağmur, gülşenimize sensiz, baldıran düştü,
Düşmanlık içimizde; dostluklar yaban düştü,
Yenilgi, ilmek ilmek düğümlendi tarihe,
Her sayfaya talihsiz binlerce kurban düştü.

Bir güzide mektuptur, çağların ötesinden,
Ulaşır intizarın yaldızlı sabahına,
Yayılır o en büyük muştu, pazartesinden,
Beyazlık dokunmuştur gecenin siyahına,
Susuzluktan dudağı çatlayan gönüllerin,
Sükûtu yar, sevinci dualar kadar derin.

Çaresiz bir takvimden yalnızlığa gün saydım,
Bir cezir yaşadım ki, yaşanmamış mazide,
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım.

Sensiz, kaldırımlara nice güzel can düştü,
Göğsümüzden umutlar bican düştü,
Yağmur, kaybettik bütün hazinesini ceddin,
En son, avucumuzdan inci ve mercan düştü.

Melekler sağnak sağnak gülümser maveradan,
Gümüş ibrik taşıyan zümrüt gagalı kuşlar,
Mutluluk nağmeleri işitirler Hıradan,
Bir devrim korkusuyla halkalanır yokuşlar,
Bir bebeğin secdeye uzanırken elleri,
Paramparça, ateşler şahının hayalleri.

Keşke bir gölge kadar yakınında dursaydım,
O mücella çehreni izleseydim ebedi,
Sana sırılsıklam bir bakış da ben olsaydım.

Sarardı yeşil yaprak; dal koptu; fidan düştü,
Baykuşa çifte yalı; bülbüle zindan düştü,
Katil sinekler deldi hicabın perdesini,
İstiklal boşluğunda arılar nadan düştü.

Dolaşan ben olsaydım Save'nin damarında,
Tablosunu yapardım yıkılan her kulenin,
Ebedi aşka giden esrarlı yollarında,
Senden bir kıvılcımın, süreyya bir şulenin,
Tarasaydım bengisu fışkıran kakülünü,
On asırlık ocağın savururdum külünü.

Bazen kendine aşık deli bir fırtınaydım,
Fırtınalar önünde bazen bir kuru yaprak,
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım.

Sensizlik depremiyle hancı düştü; han düştü,
Mazluma sürgün evi; zalime cihan düştü,
Sana meftun ve hayran, sana ram olanlara,
Bir bela tünelinde ağır imtihan düştü.

Badiye yaylasında koklasaydım izini,
Kefenimi biçseydi Ebva'da esen rüzgar,
Seninle yıkasaydım acılar dehlizini,
Ne kaderi suçlamak kalırdı, ne intihar.
Üstüne pırıl pırıl damladığın bir kaya,
Bir hurma çekirdeği tercihimdir dünyaya.

Suskunluğa dönüştü sokaklarda feryadım,
Tereddüt oymak oymak kemirdi gururumu,
Bahira'dan süzülen bir yaş da ben olsaydım.

Haritanın en beyaz noktasına kan düştü,
Kırıldı adaletin kılıcı; kalkan düştü,
Mahkumlar yargılıyor; hakimler mahkum şimdi,
Hakların temeline sanki bir volkan düştü.

Firakınla kavrulur çölde kum taneleri,
Ahuların içinde sevdan akkor gibidir,
Erdemin, bereketin doldurur haneleri,
Sensiz hayat toprağın sırtında ur gibidir,
Şemsiyesi altında yürürsün bulutların,
Sensiz, yükü zehirdir en güzel imbatların.

Devlerin esrarını aynalara sorsaydım,
Çözülürdü zihnimde buzlanmış düşünceler,
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım.

Sensiz, tutunduğumuz dallardan yılan düştü,
İlkin kararda yollar, sonra heyelan düştü,
Güvenilen dağlara kar yağdı birer birer,
Sensizlik diyarından püsküllü yalan düştü.

Yağmur, duysam içimin göklerinden sesini,
Yağarsın; taşlar bile yemyeşil filizlenir,
Yıldırımlar parçalar çirkefin gövdesini,
Sel gider ve zulmetin çöplüğü temizlenir,
Yağmur, bir gün kurtulup çağın kundaklarından,
Alsam, ölümsüzlüğü billur dudaklarından.

Madeni arzuların ardında seyre daldım,
Küflü bir manzaranın çürüyen güllerini,
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım.

Şehirler kâbus dolu; köylere duman düştü,
Tersine döndü her şey sanki; asuman düştü,
Kırık bir kayık kaldı elimizde, hayali,
Hazindir ki; dertleri aşmaya umman düştü.

Ay gibisin, güneşler parlıyor gözlerinde
Senin tutkunla mecnun geziyor güneş ve ay
Her damla bir yıldızı süslüyor göklerinde
Sümeyra'yı arıyor her damlada bir saray
Tohumlar ve iklimler senindir, mevsim senin
Mekânın fırçasında solmayan resim senin.

Yağmur, bir gün elini ellerimde bulsaydım,
Güzellik şahikası gülümserdi yüzüme
Senin visalinle bir gülmüş te ben olsaydım.

Tavanı çöktü aşkın; duvarlar üryan düştü,
Toplumun gündemine koyu bir isyan düştü,
İniltiler geliyor doğudan ve batıdan,
Sensizlikten bozulan dengeye ziyan düştü.

Islaklığı sanadır ahımın, efganımın,
İçimde hicranınla tutuşuyor nağmeler,
Sendendir eskimeyen cevheri efkarımın,
Nazarın ok misali karanlıkları deler.
Bu değirmen seninle dönüyor; ahenk senin,
Renkleri birbirinden ayıran mihenk senin.

Bir hüzün ülkesine gömülüp kaldı adım,
Kapanıyor yüzüme aralanan kapılar,
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım.

Yağmur, ayrılığıma seninle derman düştü,
Beynimin merkezine ölümsüz ferman düştü,
Silindi hayalimden bütün efsunu ömrün,
Bir dönüm noktasında aklıma Rahman düştü.

Nefesinle yeniden çizilecek desenler,
Çehreler yepyeni bir değişim geçirecek,
Aydınlığa nurunla kavuşacak mahzenler,
Anneler çocuklara hep seni içirecek,
Yağmur, seninle biter susuzluğu evrenin,
Sana mü'mindir sema; sana muhtaçtır zemin.

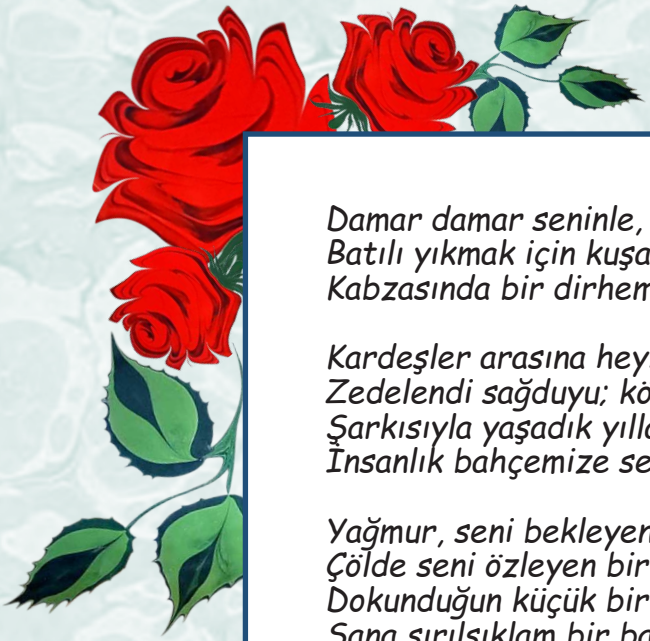

Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım,
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın,
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım.

Kardeşler arasına heyhat, su-i zan düştü,
Zedelendi sağduyu; körleşen iz'an düştü,
Şarkısıyla yaşadık yıllar yılı baharın,
İnsanlık bahçemize sensizlik hazan düştü.

Yağmur, seni bekleyen bir taş da ben olsaydım,
Çölde seni özleyen bir kuş da ben olsaydım,
Dokunduğun küçük bir nakış da ben olsaydım,
Sana sırılsıklam bir bakış da ben olsaydım,
Uğrunda koparılan bir baş da ben olsaydım,
Bahira'dan süzülen bir yaş da ben olsaydım,
Okşadığın bir parça kumaş da ben olsaydım,
Senin için görülen bir düş de ben olsaydım,
Yeryüzünde seni bir görmüş de ben olsaydım,
Sana hicret eden bir Kureyş de ben olsaydım,
Damar damar seninle, hep seninle dolsaydım,
Batılı yıkmak için kuşandığın kılıcın,
Kabzasında bir dirhem gümüş de ben olsaydım...

Nurullah Genç (Erzurum, 9 Eylül 1960)
Yağmur, Nurullah Genç, Timaş Yayınları, İstanbul, 2022.

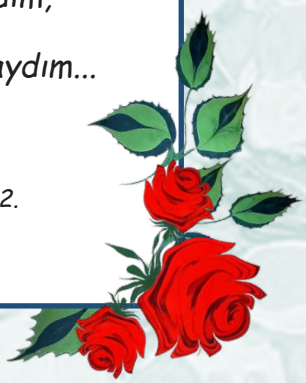

NAAT

Tayyip Atmaca

Sen yokken putumuz ne kadar çoktu
Acıktıkça yerdik tekrar yapardık
Heva atlarına bindiğimizde
Kimse peşimizden yetişemezdi
Çöllerde amansız kartal olurduk
Ağardık nerede bir kervan görsek.
(...)

Sen yokken insanlar sınıf sınıftı
Bilmezdi köleler başkaldırmayı
Dikendi bakışı ebuleheb'in
Ömer bizimleydi Hamza bizimle
Kaab Bin Züheyr'in her sözü oktu
Hassan Bin Sabit'in her sözü kılıç.

Sen geldin uyandık kan uykumuzdan
Başka bir sevdanın mecnunu olduk
Acıktık tokluğa karnımız doydu
Serin yele döndü çölün sıcağı
Bağrımızda pişen taşlar yakmadı
Korkuyu tatmadık ölümden yana.

Sen geldin gün doğdu söndü lambamız
İslenen içimiz tertemiz oldu
Kapandı kapısı karanlıkların
Gün yüzüne çıktı insan yanımız
İç dünyamız günlük güneşlik oldu
Türlü türlü çiçek açtı bahçemiz.

Sen geldin tadına vardık hayatın
Kurudu çatladı dudaklarımız
Özledik ölümü şerbet tadında
Çölleşen içimiz vahaya döndü
Ağdı üstümüze rahmet bulutu
Yağmurla tanıştı topraklarımız.

Sen geldin mazlumlar ayağa kalktı
Sallandı tahtları firavunların
İnsandan insana yollar açıldı
Yollara bereket bolluk saçıldı
Sevgin oğul verdi petekler doldu
Dilimiz dolandı bal deryasında

(...)

Tayyip Atmaca (Kahramanmaraş, 10 Haziran 1962)
Tayyib Atmaca, Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, 2. Baskı, Berikan Yayınları, Ankara 2018.

EFENDİM

Cevat Akkanat

kırılgan bir kalbi vardır
tekerlekli sandalyesi olanın
kuvvetli pazıları
ve amansız bir aşkı vardır

bir aklım bir kalemim
gözlerim vardır benim

yıkılmıştır gönül barkı
kelepçeler takılmıştır
ne eli var ne de kolu
dönmez insanımın çarkı

mürekkepler kanıdır
kazır şair derisini

uzun aşklar yaşayacak
kanatlanacak keklikleri
çoğalacak gökyüzleri
sandalyede yürüyenin

benim uçurtmam ki...
nasıl uçacak nasıl?

gün yüzleri gün yüzleri
kovarken geceleri
doğan günün aydınlığı
çehresinde o cevherin

akıyor ya sandalyeli
ırmaklara doğru öyle

bulanmadan çamurlara
kurtuluşa dirilişe
iklimlerin iklimine
varacağız diyenlere

şair sunacak ruhunu
sunacağım ben de

ah efendim ah efendim
çömeleyim de önüne
özgürlüğe açan çiçek
açsın bizim kalbimizde

deyip vardım efendime
o eşsizlikler güzeline

başladı sonra tamirat
en başından hayatın
sarsılıp kalkıp yerinden
durdu besmele ile yine

şair dedim dedi he
efsaneden bir silkiniş

sarıldındı efendim
kucaklaştın bin birlerce
zincir zincir geçen ısı
çınlattıydı şarkımızı

özgürlükler şairiyim
çağlayanlar şairi

dile gelecek sandalyem
yüklenecek yokuşu da
bir çırpıda aşıp seti
girecek içimize

kalbim kalbim sendeyim
ben
duru limanım benim

tekerleklerin dönüşü
tıp tıp atışın senin
o çetin üşümelerin
bir kuytuda yitmek için

şair gelecek buraya
aşka sözler mi biçecek

evet diyor, aynen diyor
sandalyeyi yürütüyor
pazıları güçlü olan
bileniyor savaşına

savaş dedin efendim sen
yengi dedin efendim sen

savaş dedin yengi dedin
efendim

1997

Cevat Akkanat (Balıkesir, 1964)

Bursa Naat Okuyor (Naat Şiirleri Kitabı), Editörler: Metin Önal Mengüşoğlu-Cevat Akkanat, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ, Bursa 2016.

MAHCUP NAAT

Atıf Bedir

I.
Bu gece çölün en içli sesidir
Yıldızlar yere değecek kadar yaklaşmış
Zikre durmuş döner kâinat
Bu seher mahcup ayın şavkıyan nefesidir

Gagaları zümrüt, kanatları yakut kuşlar
Doğudan batıya vermiştir kutlu haberi
Sular çağılaya çağılaya akmış
Gün doğmadan evvel güneş doğmuştur
Bu sadâ beklenen nurun sesidir

İlk yaratıldığı gün gibidir insan
Sanki tüm melekler secdeye kapanmış
Gurbete yolcu edilmiştir
Bir gün dönecek olan
Bir nefes üflenmiştir kâinatın rahmine
Âdem'den, Nuh'tan İbrahim'den
Haberlerin haberi vardır
Tevrat'tan, İncil'den, Zebur'dan

Bir çiğ damlası süzülür yapraktan
Kelebekler aşka kanat vurur
Mekke'den Medine'ye
Kudüs'ten İstanbul'a
Kutlu haberi müjdeleyen rüzgâr olur
İlk emir verilmiş, ilk kelime okunmuştur
Şimdi okyanuslara koşan atlar
Çağları sayfa sayfa aşan kitap olmuştur

II.
Hilâller, dolunaylar, geceler, gündüzler geçti
Bir çığlık gibi düştük bu çağa
Onulmaz yara, sessiz bir ah gibi düştük
Önce doğudan, sonra batıdan geldiler
Yırtıldı atlastan dokunan sema
Tüm kuşlar göçtü, kesildi yağmurlar

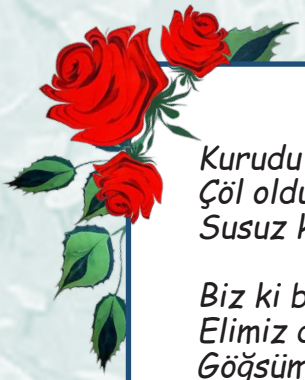

Kurudu göz pınarları
Çöl oldu içimizin vahaları
Susuz kaldık ırmaklar arasında

Biz ki bu çağın garipleriyiz
Elimiz dilimiz bağlandı
Göğsümüzden aldı kalbimizi zalim bir el
Parçalandı gönlümüzün dağları
Geldi ahir zaman
Putlar yeniden dikildi birer birer
Şimdi ne bir İbrahim gelir ateşler arasından
Ne de ayağında çöl kumlarıyla Hamza

III.
Sokakları yalayıp geçer fakir bir rüzgâr
Çığlıklar düşer depremlerin ortasına
Hayat bir çocuğun sınanması gibidir
Ki Fahri Âlem'i görür düşünde
Artık ne susuzluk ne açlık ne soğuk
Üşüyen bir serçe için gözyaşı döker içli içli
Merhametin koynunda uyur bir ömür

Siyah bir resimden akar gibidir
Buğdayı insandan koparan günler
Hani ekmeğin bereketi, gülün kokusu
Yağmur bekleyen ekinler kurudu
Durdu bizi ezanlara ayarlayan saatler
Gafil uykular geçti vakitler arasından

Bir gece kar yağar gibi usulca gel
Sabah uyanalım beyaz düşlere
Siyah bir resimden akar gibidir
Arkasından kızıla boyanmış ırmaklar gelir
Mekke'yi Bağdat'a, Kurtuba'yı Şam'a
Horasan'ı İstanbul'a bağlayan kader gelir
Ey döne döne Kâbe'sini bulan ey!
Yok mudur açıklayacak bize
Hayretler içinde kalacağımız bilgiyi
Kitap ne diyor, söndü mü göklerin ziyâsı
Yine bir cahiliye çağına mı girdik

İmsak vakti gibi sessizce gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

IV.
Ey göğsü açılıp, kalbi yıkanan!
Bizim paslı kalplerimizi de yıka
Öpsün göklerin mührünü melekler
Bulutlar gölgelesin kervanımızı
Ey örtüye bürünen kalk bizi de uyar!
Bütün şiirlerin üstünde bir söz
Bütün kelimelerin ötesinde bir kelam eyle
Kaldırılsın bütün cümlelerin hükmü
Yepyeni bir cümle kurulsun

Fecr vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Yeryüzü döner, döner gökyüzü
Yıldızlar tavaf eder, yanar kandiller
Ey orada doğan yüzünden kutsanan şehir!
Ey seslerin peşinden gidenlerin şehri!
Bir gün dönülecek şehir
Arkasından ağlanacak
Hasreti çekilecek, fethedilecek şehir
Fetih Suresi okunarak girilen şehir
Yeni bir fetih sun bize

Kuşluk vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Başını yıldızlara dayayıp uyuyan ey!
Alâimisemalardan bir ışık çiz bize
Sağanak halinde dirilsin ruhumuz
Vahiy günlerini yaşasın yeryüzü yeniden
Aç kalbimizi, Yaratan'ın rengiyle boya
İçimizin çöllerine yağsın kırkikindiler
Yeni doğmuş bir çocuk gibi inanalım gelişine
Rahmet sağanağı, yürek muştucusu

İkindi vakti gibi gel
Gel de ört bürdeni düşlerimize

Âtıf Bedir (Kahramanmaraş, 1965-)
Har, Âtıf Bedir, Hece Yayınları, Ankara 2017.

GÜLLERİMİ VER ANNE

Ahmet Sezgin

1.
Gül yetiştirdi annem bahçemizde
Kırmızı renkli, Muhammed kokulu güller.
Gülü her koklayışımızda
Salâvat getirirdik gül Peygambere
Güller, mazot kokmadan önce.

Gül masalları anlatırdı geceleri annem bize.
Gül ile bülbülün aşkını dinlerdik heyecanla.
Bülbülle ağlar, gülle çağlardık!
Ferhat ile dağı deler, Şirin ile yanardık!
Gül desenli yastıklarda uyurduk
Rüyalarımızı çalan televizyon olmadan önce.

Gönüllerimizde güller açardı bir zamanlar;
Sabaha kadar güle göz kırpan
Ayı ve yıldızları kıskanırdık.
Hilâle bakıp gonca gülümüzü düşünürdük.
Sabah ezanıyla uyandığımızda
Güneşten önce biz öperdik gülümüzü
Peygamber kokulu güller solmadan önce.

Gül yetiştirirdi annem bir zamanlar
Kırmızı renkli, Muhammed yüzlü güller…
Ak sevdaydı, vuslattı gül, gönül bahçemizde
Gül, kara sevdaların kurbanı olmadan önce.

Güllerimiz vardı bir zamanlar anne!
Peygamber yüzlü, tertemiz kokulu güller…
Gül kokulu, gül yüzlü, gül insanlar vardı
Yaban gülleri, ayrık otları
Gönül bahçemizi sarmadan önce.

Gül kokulu Peygamberimizi severdik
Gül dudaklardan okunan mevlitlerde.
Gül suyu dökerdik gül insanlara.
Unuttun mu yoksa anne?
Küçük evimiz de gül kokardı
Egzoz kokulu güller olmadan önce.

2.
Radyasyonlu yağmurlarla sulanan
Hormonlu bitkiler arasında büyüyor güller.
Kristal vazolarda boynunu büküyor güller.
Küstü sahte hayata, sahte insanlara,
Azotlu topraklara, kirli havalara küstü o güller.

Hicret etti ötelere, yüce dağlara Peygamber gülü.
Kirlerden arınmış topraklarda yetişen
Kardelenlere gıpta ediyor güllerin anne.

Sevmiyorum o sahte gülleri anne!
Senin güllerin yetişmiyor şimdi artık bahçemizde
Besmeleyle diktiğin, gözyaşlarınla suladığın,
Sabırla büyüttüğün güller nerde anne
Kutlu doğumlara mı kaldı o gülleri koklamak?
Lâleler, menekşeler de garip kaldı anne.

Gül dudağın, gül yüzün neden gülmüyor, anne?
Ne o, hüzün çiçekleri gibi sende mi ağlıyorsun?
Klorlu suyla suluyorlar gülün toprağını.
Rahmânî gözyaşınla sula gülleri yine
Ne olur Muhammed aşkına, Allah aşkına
Yetiştir o güllerini, lâlelerini anne!

Artık Muhammed kokulu güller açmıyor.
Güllerimi ver bana anne, lâlelerimi!
Lâl oldu dilimiz, hazan oldu baharımız!
Petrol kokulu, yapma gülleri sevmiyorum.
Muhammed kokulu güllerimi ver anne!
Özledim âsûde bahçende açan güllerini.
Bana gül yüreğinden güller der anne!

Gülsüz baharın neşesi de yok anne.
Toprağa, suya düşen cemreler,
Gönülleri ısıtmıyor artık anne.
Gönüllerde zakkumlar yetişiyor gül yerine.
Unutuldu ilâhî aşkla yanan Yunus Emreler.
Yüreğimizde eylül hüzünleri var anne!

3.
Mahkûm edildi o güller beton saraylarda
Selâm gönderemiyor güneşe ve yıldızlara.
Peygamber kokulu gül gelmeden
Eskisi gibi kokmuyor çiçekler anne.
Gülün manevî huzurunda saf tuttu çiçekler,
Gülün şehadetle dönmesini bekleyecekler.
Gönül bahçemizde hasret var, hüzün var!
Bak, hüzün çiçekleri de ağlıyor anne!

Kuruyan, toprak değil, yüreğimizdir anne!
Kirlenen, yalnız hava değil, ruhumuzdur anne!
Açmayan, yalnız gül değil, gönlümüzdür anne!
"Ya lâle açmalıdır göğsümüzde yahud gül" anne!

Ahmet SEZGİN (Samsun, 1966)
Güllerimi Ver Anne, Ahmet Sezgin,
Etüt Yayınları, Samsun, 1999.

HALİFE

Fatma Şengil Süzer

Senin için kondu bu ayna
Yansır gibi gölde gökyüzü
Bebek mavisi unutmabeni çiçeği ya da

Kadınlar geçerler tam vaktinde
Gelir sesin: Zayi değilsin!
Baba sesine benzer sıcak ve emin
Bir gemi bir limana sokulur gibi
Girerler içine o büyük sesin

Nasıl bir şeydir beyaz çikolata
Neşeli çarşıların şımarık çeşmeleri
Korkmamak zifiri karanlıkta

Parlayan nişan alan gözlerden
Bize küçük kurşunlar
Dantelle çevrelenmiş yaralar oyalarla
Evlerin yıkılması ve kalmak yıkıntıda
Doğurdum öldü
"Her şeyi anlatacağım Allah'a"

Sen şöyle dedin
Yazıyor bunlar kitapta ve ruhumda:
Allah'ın halifesisin
Çağırıyor seni
Yokluyor kalbinin köşelerini.
Ve ben tekrar ettim: Oradaydım,
Ruhlara ilk soru sorulduğunda
Hiçbir yerde yerim yok değil
Yerim ebedi senin yanında

Çünkü tam dönersin
Döndüğünde bana
Bütün varlığınla.
Ve kesilir gürültücü sesi maddenin.

Binlerce dantel binlerce taş üstüne
Okşuyor gibi beyaz, çarpmadan birbirlerine
Yağar rüya sessizliğiyle. Çünkü dinlersin
Bir ateşin başında
Kutsal bir haberi bekliyor gibi
Dinlerler yüzüm vardır
Dinlerler bir teklif yapılmıştır
Bana
Seninle bir hizada

Şimdi konuşabilirim

Bir ağaç dikerim, müjdesini senin verdiğin
Tutunur ve yükselir bahçeler boyunca
Yakın bahçeler öte bahçeler
Yaprakları düşmez zamanı beklemez
Gövdesinden yayılır hoş bir rayiha
Söyledikçe temiz ve güzel
İçine güneş sığmış damlalar
Art arda meyveler verir daima

Sevgilim.
Diyebilirim sana.

Fatma Şengil Süzer (Eskişehir 1970-)

Halife, Fatma Şengil Süzer, Mahalle Mektebi, sayı: 51 (Ocak-Şubat 2020)

SÖZÜ YORMADAN

İbrahim TENEKECİ

Efendim'e vermek için
Yirmi yedimden gün aldım
Yirmi yetimden gül.

Bir bilseniz Efendim
İçin için ateşe verdim içimdeki beni
Ah beni
Hangi vadiler istedi de gitmedim
Kıskandım da ne oldu hayattan kendimi.

Ah Efendim, sorar durur can;
Nasıl bir sondur bu,
Kaçtıkça yakınlaşan
Kaçtıkça yakınlaşan...

Derdimi anlattım Efendim
Derdimi anlattım, sözü yormadan.
Oturup dua ettim, yalvardım;
Akıl, git başımdan.

İbrahim Tenekeci (Kastamonu, 1970-)
Sözü Yormadan, İbrahim Tenekeci, Muhit Kitap,
İstanbul 2020.

BİR ÖVGÜ DENEMESİ

Mehmet Aycı

Sözün yataklarında ırmaklar imrenirdi;
Çeşmeler ağır akardı seni dinlemek için.

Sesinin vadisinde gökyüzü konakları
Unuturdu kentini seni dinlemek için.

Sessizlik koşar adım meydanlarına doğru
Ayaklarından öperdi seni dinlemek için.

Yer altı sularını öpen derin kayalar
Safi dudak kesilirdi seni dinlemek için.

Adını unuturdu genç kızlar ergenlikten
Bütün meyveler baygın seni dinlemek için.

Ezgiler bağışlardın evrenin şarkısına
Kayıp diller uyanırdı seni dinlemek için.

Gününün avuçlarına dökülürdü yıldızlar
Kâhinler göz dilenirdi seni dinlemek için.

Birden biterdi savaşlar ve tarih yarasını
Tebessümünle sarardı seni dinlemek için.

Sesinden uçan kuşlar, yine sesine susar
Döner sesine konardı seni dinlemek için.

Mehmet Aycı (Adana 1971-)
Atlar Göçebe, Mehmet Aycı, Hece Yayınları,
Ankara 2016, s. 11.

SEVGİLİ

Murat Soyak

kapına geldik efendim
dosta yakın olmak güzel
yağmur sevincidir yaşanan
adını anmak güzel

çiçekler içinde bir gül
sundun hakikati ayet ayet
aydınlandı insan, arındı
birlik yurdunda adın cennet

çağları aşıp gelen çağrı
hayatın kurtuluşa işaret
yeniden dirilmek aşk ile
varlığın âlemlere rahmet

şimdi yansın kelimeler
anlam kazansın bir güzel
nûr, tamam olur o gün
gül ile başlamak güzel

Murat Soyak (Niğde, 1971)
Direniş Taşı, Murat Soyak,
Roza Yayınevi, İstanbul, 2012, s. 25.

SİYAH ŞİİR

Mustafa Baki Efe

Bir naat yazacaktım
Bir mevlid
Yazamadım ah

Bir gül içinde kaldı içim
Su'yundan içip
Kana kana Fuzuli'nin
Kanadım sen gibi
Biliyorum ey Nabi
Fakat ey Nebi
Varamadım sana O sudan'lı,
Ah O Seylan'lı gibi

Bir başka lisan içinde
Bir başka hal içinde
Hicaz toprağındaki
O derin ülkende
Ayağının tozu olamamış
Bu kırık dökük şiirle
Yüz sürüp ağlayamadım
Ağlayamadım
Akif gibi Harim-i Pak'inde

Özendim
Kaab'a ve hırkasına
Ve hırkasının içindeki Kaab'a
Ve çöl kadar içli mısralarına
Özendim Kaab'ın aşkına
Geçemedim fakat ne candan
Ne dünyadan geçemedim ey Nebi
Kaldı yüreğim bir gül içinde
Kaldı yüreğim kan kırmızısı gül
renginde

Ne bir naat
Ne bir hilye
Ne tevşih bir ilahi

Çocukları sırtımda
Taşıyamadım senin gibi
Taşıyamadım ey Nebi

Ah ömrüm geçti
Bir şey yapamadım
Hiç... bir şey yapamadım
Bağışla ey Sevgili
Senin aziz hatırana
Bağışla bu kapkara
Bu simsiyah şiiri

Mustafa Baki Efe (Bursa 1972)

Bursa Naat Okuyor (Naat Şiirleri Kitabı), Editörler: Metin Önal Mengüşoğlu-Cevat Özkaya, Bursa Büyükşehir Belediyesi Kültür AŞ, Bursa, 2016, s. 49.

NAAT

Suavi Kemal Yazgıç

efendime yetişmek için bir adım
yetmiyor bugün tarih ve kimya
yetmiyor içinde adı geçen şarkılar
efendime yetişmek için kaç adım

efendimi dinlemek için iki kulak
yetmiyor yırtılıyor ses duvarı
dünya bir sağır kesiliyor
kalp taşlaşıp viran olduktan sonra
efendimi dinlemek için kaç kulak

efendimi söylemek için iki dudak
yetmiyor kelimelerin nefesi
ona ulaşan sarp yokuşta
düşüyor harf harf sözler
efendimi anlatmak için kaç dudak

efendimi yazmak için on parmak
az zihin kuşlarını kâğıda kondurmaya
defterler az kalemler az ben az
efendimi yaşamak için kaç ben

Suavi Kemal Yazgıç (İstanbul, 1972)
Heves, Suavi Kemal Yazgıç, Profil Kitap, İstanbul, 2013.

EY NEBİ

Mustafa Uçurum

Ya Muhammed Ey Nebi, nuruna kurban olayım
Çağları aşıp gelen sesine kurban olayım

Dağılmıştık birleştirdin topladın hepimizi
Cennetten kopup gelen kokuna kurban olayım

Bir çöl ki her yerini nurlandırdı nefesin
Âleme rahmet oldun hayrına kurban olayım

Seni bilmez kötü eller uzandı birer birer
Merhametin sonsuzdur sevgine kurban olayım

Âlemlerin efendisi, içimizde bir sevinç
Selamın kalbimizde sözüne kurban olayım

Mustafa Uçurum (Tokat, 1973)

Şair Mustafa Uçurum Bey, DÖGM'nin hazırladığı Kırk Şair Kırk Naat Güldestesi (İHO) için göndermiştir. İnce davranışı için zatıâlilerine teşekkür ederiz.

YENİ BİR SORU YÜRÜYEN ÇOCUKTAN

Çağrı Gürel

Hangi oyunlar oynarmış baba
Peygamber Efendimiz çocukluğunda
Kimlerle, nerede, nasıl
Saklambaç, uçurtma, kovalamaca…

Matematiği nasılmış
Güneş nasıl doğarmış
Yetim büyümüş ya
Kime soru sorarmış

Çağrı GÜREL (Osmaniye, 1976)
Hiçbir Rüya Gecikmez, Çağrı Gürel,
Kayalıpark Yayınları, Konya, 2017, s. 15.

DİN ÖĞRETİMİ
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

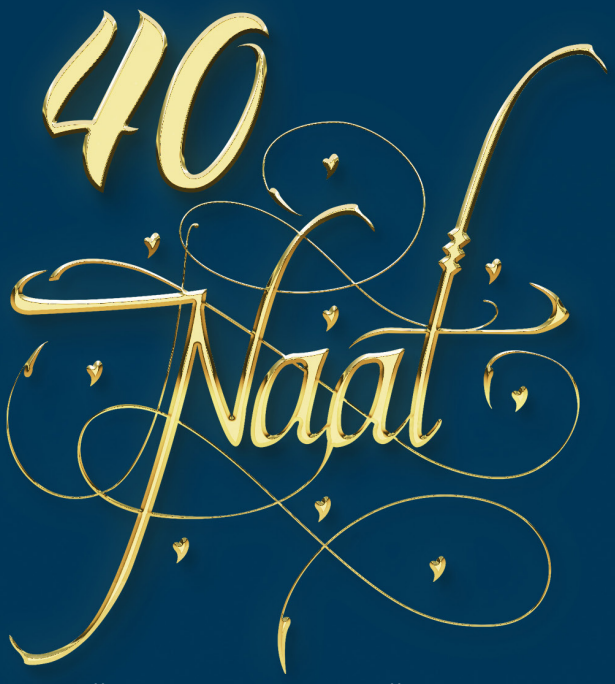

DİN ÖĞRETİMİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ WEB SİTELERİ

Resmî Site: dogm.meb.gov.tr
İmam Hatip Okulları İyi Örnekler: http://dinogretimiokullar.meb.gov.tr
Din Öğretimi Portalı: http://dinogretimi.meb.gov.tr
DÖGM Materyal: http://dogm.eba.gov.tr
DKAB Öğretimi Portalı: http://dkab.meb.gov.tr
Uluslararası Din Eğitimi Portalı: http://religiouseducation.meb.gov.tr
Din Öğretimi Yabancı Dil: https://dogmyabancidil.meb.gov.tr
DÖGM Projeler: http://dogmprojeler.meb.gov.tr
Hafızlık: http://hafiz.meb.gov.tr

KURUMSAL SOSYAL MEDYA HESAPLARI

meb_dinogretimi
mebdogm
mebdogm
MEBDinOgretimiTV

T.C. MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI
Din Öğretimi Genel Müdürlüğü
MEB Beşevler Kampüsü F Blok Yenimahalle / ANKARA
Belgegeçer: 0.312 223 85 76 Telefon: 0.312 413 35 35
Web:http://dogm.meb.gov.tr/ e-posta: dogm@meb.gov.tr